

Motion till riksdagen 2013/14:Ju313

av Josef Fransson och Mikael Jansson (SD)

Ekoterrorism

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att organisationer och individer som systematiskt bedriver terror och annan brottslighet mot näringsidkare och forskningsanläggningar ska kartläggas, bekämpas och lagföras.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillsätta en särskild nationell enhet för att stävja djurrättsterrorism och ekologiskt motiverad brottslighet.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att upprätta en särskild brottskod för anmälningar som kan relateras till eko- och djurrättsaktivism.

Motivering

Utövare av en rad olika, helt lagliga, näringar utsätts återkommande för brott av individer och organisationer som ställer sig över lagen och utövar regelrätt terror mot utvalda företagare, så som pälsuppfödare, försäljare av päls, jägare, tamdjurhållare, fiskodlare, med flera. Brotten kan bestå till exempel av trakasserier, mordhot, anlagda bränder, materiell förstörelse och utsläppta djur. Hot och brott drabbar ofta både företagare och deras familjer och ibland hotas till och med barnen, allt för att företagaren till slut skall ge upp och lägga ner sin verksamhet. Tyvärr lyckas de allt för ofta.

Förutom att skada olika näringar drabbas även den svenska forskningen av problemen. Under 2013 har ett antal tidningar, bland annat Life Science Sweden, rapporterat om att såväl anläggningar som laboratorier och forskare drabbats av hot och skadegörelse. Forskning på primater för att bland annat hitta vacciner mot hiv och sjukdomar på hjärnan har drabbats och forskare har varnat för att man upplever att myndigheterna tar så lätt på hoten att hela forskningen riskerar att flyttas utanför EU. Både arbetstillfällena och spets-

Fel! Okänt namn på

kompetens riskerar på detta sätt att försvinna. Enskilda forskare har ständigt kontakt med företagens och laboratoriers säkerhetsavdelningar och drabbas regelbundet av hot och förstörelse i sina egna hem. Under den tid Säpo hade ansvar för denna brottstyp låg statistiken på cirka 300 anmälda brott per år. På grund av att brottstypen inte längre har en egen kod finns idag ingen statistik på antalet anmälda brott. Vi vill därför se att man upprättar en särskild brottskod för anmälningar som kan relateras till eko- och djurrättsaktivism.

Förövare inom djurrättsterrorism och ekologiskt motiverad brottslighet ingår inte sällan i välorganiserade rörelser med förgreningar både inom och utanför landet, vilket gör det nödvändigt med nationell samordning och en nationell enhet. Under 2013 har frågan om polisens arbete gentemot djurrätts-extremister aktualiserats och polismyndigheterna har på eget initiativ börjat se över sina rutiner. Från Rikskriminalpolisen har man gått ut med att en kraftsamling är på gång just genom en nationell samordning. Några planer på en nationell enhet är dock inte aktuell, vilket vi menar måste till.

I våra nordiska grannländer har man visat att man med relativt små resurser kan stävja dessa kriminella organisationer genom nationell samordning och en tydlig markering från samhället. En nationell enhet som jobbar med fokus på ekologiskt motiverad brottslighet bör därför tillsättas, förslagsvis i Rikskriminalpolisens regi.

Ett av rekviriten för att uppfylla definitionen av organiserad brottslighet är att gärningarna skall ha begåtts för att uppnå vinning eller makt, vilket kan vara svårt att härleda till när det gäller brottslig eko- och djurrättsaktivism. Däremot ingår att systematiskt använda våld och/eller förstörelse för att med hjälp av rädsla tvinga fram politiska eller andra typer av förändringar i begreppet terrorism. Den här typen av brottslighet har inslag av både organiserad brottslighet och verkar genom våld och hot om våld, varför begreppet terrorism är väl valt för att beskriva fenomenet.

Sverige beskrivs ibland som en fristat för djurrätts- och ekoterrorister. Att de kan vara så etablerade som de är kan inte tolkas som annat än att det finns en brist på politisk vilja att komma till rätta med problemen. Ibland kan man till och med ana ett visst tyst medgivande från vissa håll. Vi anser denna typ av brott är synnerligen angelägna att beivra och förhindra då enskilda människor kan drabbas mycket hårt.

När det gäller att organisationer organiserar sig för att inskränka andras fri- och rättigheter har vi ett tydligt lagrum i brottsbalken 18 kap. 5 § som bör kunna tillämpas som lagstöd för brottsbeivran, men som tyvärr inte tillämpas.

5 § Den som övar olaga tvång eller olaga hot med uppsåt att påverka den allmänna åsiktsbildningen eller inkräkta på handlingsfriheten inom politisk organisation eller yrkes- eller näringssammanslutning och därigenom sätter yttrande-, församlings- eller föreningsfriheten i fara, dömes för brott mot medborgerlig frihet till fängelse i högst sex år.

Vi menar att denna paragraf är tillämplig, men att man då också från samhällets sida måste vara tydlig med att man tar problematiken på allvar.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 2 oktober 2013

Josef Fransson (SD)

Mikael Jansson (SD)